ΕΤΟΣ Β'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 10 Ἀπριλίου 1888 ΑΡΙΘ. 57

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα
Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν.....Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς 8 ἡμερῶν.

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ.

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α'. ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρροὴ Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.-Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτὰ—Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ ὀρφανὰ καὶ ἡ φιλανθρωπία. Τὸ Ἀμαλίειον Ὀρφανοτροφεῖον. — Ἤθη καὶ ἔθιμα κατὰ τὴν κλασικὴν ἐποχήν. Γυναῖκες Ρωμαῖαι παιδαγωγοὶ μεγάλων ἀνδρῶν (ὑπὸ κ. Αἰκατερίνης Λάμπρου). — Ἡ 16η Μαρτίου (ποίημα ὑπὸ κ. Φλωρεντίας Φουντουκλῆ). — Ἡ μήτηρ παιδαγωγὸς τῶν τέκνων — Εἰς γαμβρὸς ζητῶν νύμφην. — Ὑγιεινὴ καὶ καλλονὴ τοῦ ποδὸς (ὑπὸ κ. Μαρίας Βελλῆ). — Ποικίλα ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικά. — Βιβλία καὶ Περιοδικά. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή. — Ἐπιφυλλίς.

ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ ΚΑΙ Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Εὐεξήγητον τυγχάνει διατί ἡ λέξις *Ὀρφανὸν* γεννᾷ πάντοτε ἐπίπονον καὶ θλιβερὰν ἐντύπωσιν. Αὕτη περιέχει μαύρην ὅλην ἱστορίαν τοῦ περιπετειώδους πικροῦ καὶ ἀχάριτος βίου τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων, ἅτινα προώρως ἐστερήθησαν τῶν μητρικῶν φροντίδων, περιθάλψεων, καὶ θωπειῶν ἢ τῆς πατρικῆς προστασίας καὶ ἀγάπης.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς τὸ παιδίον ἀπορφανοῦται παύει πλέον ὂν *παιδίον*. Ἡ πρώτη ἡλικία εἶναι ἀναντιρρήτως τὸ εὐδαιμονέστερον στάδιον τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, ἀφοῦ παραδεχθῶμεν ὅτι σπουδαιότατος παράγων τῆς εὐτυχίας εἶναι ἄδολος, εἰλικρινὴς καὶ τρυφερὰ ἀγάπη. Τὴν ἀγάπην ταύτην παρέχει ἡ μήτηρ πρὸς τὸ παιδίον μεγάλην, ἄπειρον. Ὑπ' αὐτῆς περιβαλλόμενον, καὶ δι' αὐτῆς ζωογονούμενον ἀναπτύσσεται εὐδαιμον καὶ εὐτυχὲς διαχέον περὶ αὐτὸ χαράν, ζωὴν καὶ εὐθυμίαν.

Ἅμ' ὡς τὸ παιδίον στερηθῇ τῆς φυσικῆς προστάτιδος αὐτοῦ, φθίνει. Χάνει πᾶσαν ζωηρότητα χαρὰν καὶ εὐτυχίαν. Τὸ ὀρφανὸν δύναται νὰ παραβάλλῃ τις πρὸς ἀνθύλλιον τρυφερὸν ἀναπτυσσόμενον ἐν πνιγηρᾷ ἀτμοσφαίρᾳ. Ὅσον ἄφθονον ὕδωρ καὶ ἂν παράσχῃ τις αὐτῷ, τὸ ἀνθύλλιον κλίνει τὴν κεφαλήν, ὠχριᾷ, ὑπομαραίνεται. Τὰ κίτρινα φύλλα του, τὸ ἄχρουν χρῶμά του, ἡ ἄοσμος ἐκπνοή του παρέχουσι πιστὴν εἰκόνα τοῦ ὀρφανοῦ παιδίου.

Ταχέως ἄκανθοι, χόρτα ἄγρια καὶ παράσιτα φυόμενα περὶ αὐτὸ καταπνίγουσι, καταστρέφουσι τὸ τρυφερὸν ἀνθύλλιον. Τὸ ὀρφανὸν παιδίον τὸ ἐγκαταλειπόμενον εἰς τὴν τύχην του, καταστρέφεται ὡς καὶ τὸ ἄνθος. Εὐτυχῶς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἡ φιλανθρωπία ἡ μήτηρ αὕτη τῆς θρησκείας καὶ τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ τείνει χεῖρα προστάτιδα πρὸς τὸ ὀρφανόν. Ἡ *γυνὴ*, ἡ *μήτηρ* ὑπῆρξεν ἀείποτε ἡ πρώτη προστάτις τοῦ τείνοντος ἱκέτιδα χεῖρα ἐγκαταλελειμμένου καὶ ἀπροστατεύτου μικροῦ ὄντος. Βαθμηδὸν καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου ἡ μονομερὴς καὶ ἰδιωτικὴ αὕτη προστασία γενικευομένη καὶ ἐπεκτεινομένη παρήγαγε τὴν συστηματικὴν ἐπίβλεψιν πολλῶν ὀρφανῶν ὑπὸ αἰγίδα φιλάνθρωπον τιθεμένων τῇ συνεργασίᾳ καὶ συνεισφορᾷ ἐναρέτων καὶ φιλελεημόνων ἀνθρώπων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Πρῶτα δείγματα τοῦ ἐκπολιτισμοῦ καὶ τῶν φιλανθρώπων αἰσθημάτων τῆς συγχρόνου ἑλληνίδος γυναικὸς παρέχει τὸ ὑπὸ γυναικῶν συσταθὲν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ὀρφανοτροφεῖον τῶν θηλέων τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ γενναιοτάτῃ χρηματικῇ καὶ ἠθικῇ ἀρωγῇ τῆς πρώτης βασιλίσσης τῶν Ἑλλήνων ἀοιδίμου Ἀμαλίας.

ΤΟ ΑΜΑΛΙΕΙΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Ἡ ἐποπτεία καὶ γενικὴ διεύθυνσις τοῦ ὑπὸ τῆς ἀγαθῆς ἐκείνης πλὴν ἀτυχοῦς βασιλίσσης ἱδρυθέντος ὀρφανοτροφείου τῶν θηλέων ἀνετέθη ἀνέκαθεν εἰς διακεκριμένας τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας Κυρίας. Ἡ γενικὴ δὲ διαχείρισις τῆς περιουσίας καὶ συντηρήσεως αὐτοῦ εἰς τὸν κατὰ καιροὺς ἐκλεγόμενον ἔφορον.

Τὸ Ἀμαλίειον Ὀρφανοτροφεῖον ὑπὸ ἔποψιν ὑγιεινῆς, καὶ

ἀρχιτεκτονικῆς εἶναι τὸ ὡραιότατον τῶν ἐν Ἀθήναις δημοσίων καταστημάτων. Εἰσερχόμενος δέ τις κατανοεῖ ὅτι χεὶρ γυναικεία χαράττει τὴν ὁδὸν τῆς ἐν αὐτῷ τάξεως, καθαριότητος καὶ ὁλικῆς ἁρμονίας. Περιβαλλόμενον ὑπὸ κήπου μεγάλου καὶ κάλλιστα διατηρουμένου τὸ Ὀρφανοτροφεῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ τοῦ κεντρικοῦ μεγίστου καὶ εὐαεροτάτου διαμερίσματος, καὶ ἐκ δύο μικροτέρων κειμένων ἐν ταῖς πτέρυξι τοῦ ὅλου μεγάρου.

Ἐν τῷ κεντρικῷ διαμερίσματι ὑπάρχει εὐρυχωροτάτη αἴθουσα ὑποδοχῆς, ἀπέραντοι καὶ παμμέγιστοι κοιτῶνες, ἐν οἷς αἱ λάμπουσαι ὑπὸ καθαριότητος κλίναι μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀνηρτημένων λευκοτάτων προσωπομάκτρων, καὶ ὁ διὰ τελευταίου συστήματος ἀεροδόχων ἀνανεούμενος ἀὴρ ἤθελον ἀληθῶς κινήσει τὴν ζηλοτυπίαν τῶν ἐπὶ ἁδρᾷ ἀμοιβῇ ἐν τῷ Ἀρσακείῳ Παρθεναγωγείῳ διαιτωμένων μαθητριῶν. Ὁ καθαρὸς ἀὴρ καὶ ὁ ἐν γένει διαιτητικὸς τῶν ὀρφανῶν βίος παρέχει αὐταῖς ζωὴν καὶ σφρίγος, ἣν οὐδέποτε ὠνειρεύθησαν ἐν ταῖς ὑπογείοις τρώγλαις, ἐν αἷς αἱ πλεῖσται τούτων εἶδον τὸ φῶς καὶ ἔνθα ἑπτὰ—ὀκτὼ ἄνθρωποι ἐντὸς στενοῦ καὶ καθύγρου δωματίου διαιτῶνται.

Ἐν τοῖς ὑπογείοις εὕρηνται αἱ ἀποθῆκαι τῶν τροφίμων, καὶ οἱ λουτῆρες. Καὶ ἐδῶ εὐτυχέστεραι αἱ ὀρφαναὶ τῶν Ἀρσακιάδων. Οἱ λουτῆρες αὐτῶν δὲν ἐκτίσθησαν χάριν ἐπιδείξεως, ὅπως ἐκείνων. Αἱ ὀρφαναὶ λούουσι τὸ σῶμα τακτικῶς καὶ καθ' ὅλους τοὺς ὑπὸ τῆς ὑγιεινῆς ἐπιβαλλομένους ὅρους καὶ κανόνας προφυλάξεως, ἐνῷ διὰ τὰς πρώτας αἱ θύραι τῶν λουτήρων εὕρηνται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κεκλεισμέναι.

Ἤθελέ τις πιστεύσει ὅτι μείζων μέριμνα ὑπὲρ τῆς ὑγιοῦς τῶν ὀρφανῶν μορφώσεως καταβάλλεται ἢ ὑπὲρ κορασίων εὐπόρων, ὧν οἱ γονεῖς εἰς μεγίστας ὑποβάλλονται χάριν αὐτῶν θυσίας. Τοῦτο ἀποδοτέον εἰς τὸ ἀκατάλληλον τῶν ἀνδρῶν δι' ἐσωτερικὴν οἰκογενειακὴν διαχείρισιν. Παρθεναγωγεῖον ἐνῷ αἱ διευθύντριαι καὶ αἱ κοσμήτριαι τυπικὴν μόνον ἐπίβλεψιν ἔχουσι δὲν δύναται ἢ νὰ χωλαίνῃ. Τὸ ὀρφανοτροφεῖον, οὗ τὰ διοικητικὰ ἡνία γυναῖκες ἀνὰ χεῖρας κρατοῦσι, βαίνει ὁσημέραι προαγόμενον καὶ τελειοποιούμενον. Εἴδετε τὰς κ.κ. Πρετεντέρη, ὡς πρόεδρον, Κυπαρίση, Δαμιανοῦ καὶ Διομήδους μεθ' οἵας μητρικῆς μερίμνης καὶ ἀφοσιώσεως ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς σωματικῆς, πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς τῶν ὀρφανῶν προόδου. Ἡ ἀένναος αὐτῶν μέριμνα ἐκδηλοῦται διὰ τῆς ἀρίστης τοῦ καταστήματος διοργανώσεως, διὰ τῆς ἐντελοῦς αὐτοῦ λειτουργίας ἐπιτυγχανομένης διὰ τῆς καθημερινῆς φοιτήσεως αὐτῶν καὶ ἐπιμελοῦς μελέτης, ἐξελέγξεως καὶ διευθετήσεως πάντων. Ἀκάματος καὶ ἄοκνος ἐν τῷ φιλανθρώπῳ ἔργῳ αὐτῶν συνεργάτης καὶ ἀρωγὸς ἔρχεται ὁ ἔφορος τοῦ Ὀφανοτροφείου κ. Τυπάλδος Κοζάκης, ὅστις ἄγρυπνος φύλαξ οὐδεμίαν ἀφίνει νὰ παρέλθῃ εὐκαιρίαν χωρὶς νὰ πράξῃ τι δυνάμενον νὰ συντελέσῃ ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν.

Τῇ μητρικῇ μερίμνῃ τῆς τῶν Κυριῶν ἐπιτροπῆς ἀποδοτέα καὶ ἡ κατὰ το ἔτος τοῦτο ἐπιτυχεστάτη ἐκλογὴ νέας διευθυντρίας, κυρίας ἀνεπτυγμένης, πεπειραμένης καὶ νοήμονος, ἐργαζομένης μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ διευθυνούσης μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας τὸ ἀπέραντον καὶ ἐν πᾶσι τέλειον τοῦτο κατάστημα. Ἡ κ. Ἀγγελικὴ Πατεράκη ἀγαπᾷ τὰ ὀρφανὰ καὶ φαίνεται κατανοοῦσα τὴν ὑψηλὴν ἐν τῷ φιλανθρώπῳ τούτῳ ἱδρύματι ἀποστολήν της.

Ὑπὸ τὰ νεύματά της τὰ πάντα λειτουργοῦσιν ἁρμονικώτατα, αἱ ὀρφαναὶ δὲ ὡς πρὸς θετὴν μητέρα ἀτενίζουσιν αὐτὴν μετ' ἐμπιστοσύνης καὶ υἱικῆς στοργῆς.

Αἱ ὀρφαναὶ διδάσκονται μαθήματα καὶ ἐργόχειρα ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ἑτέρας τῶν πτερύγων διαμερίσματι, ὑφ' ὃ ὑπάρχει καὶ τὸ ἑστιατόριον, μαγειρεῖον, πλυντήρια καὶ ἱματιοφυλακεῖα, παρὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ νοσοκομεῖον διηρημένον εἰς γενικὸν κοιτῶνα καὶ εἰς εἰδικὰ διὰ τὰς ἐκ μολυσματικῶν ἀσθενειῶν προσβαλλομένας διαμερίσματα.

Ἡ ὅλη τοῦ ἀπεράντου τούτου μεγάρου ὑπηρεσία τελεῖται ὑπὸ τῶν ὀρφανῶν, πλὴν μιᾶς μαγειρίσσης, δύο πλυντριῶν, οἰκονόμου, νοτοκόμου καὶ ἱματιοφύλακος, βοηθουμένης ἑκάστης τούτων ἐναλλὰξ ὑπὸ τῶν ὀρφανῶν.

Αἱ ὀρφαναὶ διδάσκονται μαθήματα δημοτικοῦ σχολείου κατὰ τὰς τρεῖς π.μ. ὥρας. Εἰς ἀποφοίτους δὲ τοῦ αὐτοῦ καταστήματος ἀνατίθεται ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων. Ἡ οἰκονομία αὕτη ἐπαινετέα αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν παρουσιάζει ἀνωμαλίαν ἐπαισθητὴν εἰς τὴν καθόλου κανονικὴν καὶ μεθοδικὴν τῶν ὀρφανῶν μόρφωσιν. Ἀδύνατος καὶ ὑπὸ τῶν παιδαγωγικῶν νόμων ἀπαράδεκτος τυγχάνει ἡ ὑπὸ ἀπείρου καὶ στοιχειώδους μόλις μαθήσεως τυχούσης κόρης διδασκαλία. Πῶς αὕτη δύναται νὰ δώσῃ τὰ πρῶτα μαθήματα θρησκευτικῆς μορφώσεως, πῶς δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ συνδυάσῃ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τὴν ἠθικὴν μετὰ τῆς πνευματικῆς ὠφελείας, πῶς δύναται νὰ δώσῃ ἰδέαν τινὰ τοῦ κόσμου μετὰ τῶν κακιῶν καὶ ἀρετῶν αὐτοῦ, ἀφοῦ καὶ ἡ ἰδία ἐλάχιστα ἔμαθεν, ἐλάχιστα γνωρίζει. Κατὰ πόσον δὲ ἡ ἐντελὴς αὕτη τοῦ κοσμου ἀπειρία δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν τῶν ὀρφανῶν εὐδαιμονίαν, τὸ ἀγνοοῦμεν. Μὴ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνατροφῆς των θὰ κλεισθῶσιν εἰς μονήν τινα; Παρ' ἡμῖν μοναὶ δὲν ὑπάρχουσιν, ἀλλ' οὔτε αἱ Ἑλληνίδες ἔχουσι τάσιν πρὸς τὸν μοναχικὸν βίον. Ἡ ἀπειρία των λοιπὸν αὕτη γίνεται πολλάκις παραίτιος τῆς δυστυχίας των. Ἀλλὰ καὶ ἡ μεγάλη εὐμάρεια, ἧς ἀπολαμβάνουσιν ἠδύνατο καθ' ἡμᾶς νὰ ᾖ μετριωτέρα, ὅπως πλείονες τῶν 110 τυγχάνωσι τῆς περιθάλψεως, ἧς αὐταὶ αἱ ὑπὸ τῆς τύχης εὐνοηθεῖσαι ἀξιοῦνται.

Ἄσκοπος ἐπίσης τυγχάνει καὶ ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ Φροβελιανοῦ συστήματος ἐν τῷ νηπιαγωγείῳ, οὗ ἡ νεωτέρα τῶν μαθητριῶν ὑπὲρ τὰ ἑπτὰ φέρει ἔτη. Τὸ νηπιαγωγικὸν σύστημα τοῦ Froebel εἶναι ἴσως τὸ τελειότερον τῶν παιδαγωγικῶν συστημάτων διὰ τὴν νηπιακὴν ἡλικίαν, ἀκατάλληλον ὅμως διὰ παῖδας ὀκταετεῖς, ἐννεαετεῖς καὶ δεκαετεῖς. Ἐν καταστήματι ἔνθα δὲν γίνονται δεκταὶ ὀρφαναὶ ἡλικίας κατωτέρας τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τὸ νηπιαγωγεῖον ἐν γένει δὲν ἔχει λόγον ὑπάρξεως. Ἄριστα ὅμως καὶ τοῦτο κοσμητρισμένον μετὰ τῶν σχετικῶν ἐδωλίων καὶ γραφείων, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ προπαιδευτικαὶ τάξεις μετὰ τῶν θρανίων καὶ γραφείων τοῦ νέου συστήματος καινουργῶν καὶ καθαρωτάτων. Αἱ ὀρφαναὶ διδάσκονται πρὸς τούτοις τὴν ραπτικὴν ἐσωρρούχων, τὴν πλεκτικὴν καὶ τὴν ποικιλτικὴν ἐντελῶς, ὁλοκλήρους προῖκας μετ' ἐπιδεξιότητος καὶ τέχνης ἐπεξεργαζόμεναι.

Καθ' ἡμᾶς αἱ ὀρφαναὶ ὤφειλον νὰ διδάσκωνται πλὴν τῆς

ποικιλτικῆς καὶ ἄλλον τινὰ πρακτικώτερον κλάδον γυναικείας βιομηχανίας, δι' οὗ αὗται ἤθελον ἐξασφαλίζει τὸ μέλλον αὐτῶν.

Τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἀναπληροῖ ἐπαισθητῶς ἡ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰσαγωγὴ τοῦ μαθήματος τῆς διπλογραφίας καὶ καταστιχογραφίας, ἥτις δυστυχῶς οὐ μόνον εἰς τὰ παρθεναγωγεῖα, ἀλλ' οὔτε εἰς τὰ γυμνάσια εἰσήχθη μέχρι σήμερον ἐν Ἑλλάδι. Τὸ μάθημα τοῦτο διδάσκεται λίαν εὐδοκίμως παρὰ τοῦ κ. Νικολάου Ἀναστασίου, ἀναλαβόντος λίαν εὐγενῶς καὶ φιλανθρώπως τὴν ἐν τῷ ὀρφανοτροφείῳ διδασκαλίαν αὐτοῦ.

Αἱ ὀρφαναὶ ἐντὸς ὀλιγίστου χρονικοῦ διαστήματος φαίνονται καλῶς κατανοήσασαι τοὺς διπλογραφικοὺς καὶ ἐμπορικοὺς κανόνας, διότι εἰς πᾶσαν σχετικὴν ἡμῶν ἐρώτησιν μετὰ μεγίστης ἀκριβείας καὶ ἑτοιμότητος ἀπεκρίθησαν. Αἱ ἐξερχόμεναι ὅθεν τοῦ καταστήματος δύνανται οὐ μόνον τὰ οἰκογενειακά των βιβλία νὰ καταρτίσωσι διπλογραφικῶς, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν καταστημάτων τῶν συζύγων αὐτῶν, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ ὡς ὑπάλληλοι ἐν τοῖς ἐμπορικοῖς καταστήμασι νὰ προσληφθῶσι.

Τὸ μάθημα τῆς διπλογραφίας ὤφειλε νὰ καταταχθῇ μεταξὺ τῶν κυριωτέρων τοῦ Ἀρσακείου μαθημάτων, ἵνα μὴ αἱ ἐκεῖθεν ἀποφοιτῶσαι μαθήτριαι, ὑστερῶσι τῶν στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως τυγχανουσῶν ὀρφανῶν, ἀδυνατοῦσι δὲ νὰ κατατάξωσιν ἀπταίστως τοὺς καθημερινοὺς τῆς οἰκίας των λογαριασμούς. Τιμὴ καὶ εὐγνωμοσύνη ἀποδοθήτω τῷ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Συμβουλίῳ τῷ εἰσαγαγόντι τὸ πρῶτον ἤδη ἐν γυναικείῳ ἱδρύματι τὸ μάθημα τῆς διπλογραφίας, δι' οὗ νέος κλάδος βιοποριστικὸς παρέχεται τῇ γυναικί. Πρὸς τὸν διδάσκαλον τῆς διπλογραφίας κ. Ν. Ἀναστασίου, τὰ ὀρφανὰ ἄπειρον ὀφείλουσιν εὐγνωμοσύνην ὡς καὶ πρὸς τὸν κ. Σακελλαρίδην, ὅστις διδάσκει αὐταῖς δωρεὰν ἐκκλησιαστικὴν μουσικήν, καὶ πρὸς τὸν ἱερέα κ. Π. Σωφρονίου τὸν ἐπὶ εὐγενέσι πάντοτε καὶ φιλανθρώποις αἰσθήμασι διακρινόμενον καὶ ἑρμηνεύοντα αὐταῖς κατα Κυριακὴν τὸν θεῖον λόγον.

Τὸ παράδειγμα δὲ τῶν Κυρίων τούτων ἠδύναντο νὰ μιμηθῶσι καὶ αἱ Κυρίαι αἵτινες ἐλλείψει ἀσχολίας ἀγνοοῦσι πῶς νὰ διέλθωσι τὰς ὥρας των. Κυρίαι πτυχιοῦχοι ἠδύναντο νὰ ἀναλάβωσι τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, Ἱστορίας, Καλλιγραφίας ἢ Ἀριθμητικῆς δωρεάν, προσφέρουσαι οὕτω διὰ τῆς ἐργασίας των τὴν πρὸς τὰ ὀρφανὰ ὑποστήριξίν των.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΛΑΣΙΚΗΝ ΕΠΟΧΗΝ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΡΩΜΑΙΑΙ

Παιδαγωγοὶ μεγάλων ἀνδρῶν.

Ὁ ῥήτωρ Κικέρων ἠρέσκετο ἀναπολῶν τὰς εὐτυχεῖς ἐκείνας ἡμέρας τῆς παιδικῆς του ἡλικίας, καθ' ἃς μετὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ Ἀττικοῦ συνηγόρει ἐνώπιον φαντασιώδους δικαστηρίου τὸ ὁποῖον ἀντεπροσώπευεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἡ πεπαιδευμένη Ἀττική, ἥτις μετὰ ζήλου ἐπέβλεπε τὰς παραστάσεις ταύτας, ἐνθαρρύνουσα καὶ βραβεύουσα πᾶσαν πρόοδον αὐτῶν ἐν τῷ ρητορικῷ σχήματι. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία ἐκέκτητο μεγάλην δύναμιν λόγου καὶ ἀναμφιβόλως μεγίστην ἐπιρροὴν ἔσχεν ἐπὶ τοῦ ἐνδόξου σταδίου τοῦ Κικέρωνος ἡ ἐπιμεμελημένη ἀνατροφή, ἧς ἔτυχε παρὰ τῇ ἀξιολόγῳ αὐτοῦ μητρί.

Ἀμφότεροι καὶ ὁ Κικέρων καὶ ὁ Ἀττικὸς ἀπέθανον πρὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τοῦ Αὐγούστου, ἀλλὰ ἡ ἠθικὴ κατάστασις τῆς ρωμαϊκῆς κοινωνίας εἶχεν ἤδη ἐκκλίνει καὶ ἐξηκολούθει καταπίπτουσα, ἕως οὗ ὁ Αὔγουστος βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Λυβίας προσεπάθησεν, ἵνα ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἁγνότητα τὰ ρωμαϊκὰ ἤθη.

Ἡ αὐτοκράτειρα Λυβία ἔπραξε τὸ κατὰ δύναμιν ὅπως ὑποστηρίξῃ τὸν σύζυγον αὐτῆς ἐν τῷ δυσχερεῖ τούτῳ ἔργῳ. Ἐφέρετο εὐγενῶς πρὸς πάντας, περιέθαλπε καὶ ἠλέει τοὺς δυστυχεῖς, συνετήρει δι' ἰδίων ἐξόδων ἄπειρα πτωχὰ παιδία καὶ πολλάκις ἐπροίκιζε πτωχὰς νεάνιδας ἐξασφαλίζουσα οὕτω τὸ μέλλον αὐτῶν.

Ἀφοῦ ὁ Αὔγουστος ἐκραταιώθη ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἀπεσύρθη εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Παλατινοῦ λόφου μέγαρόν του, ἔνθα ἔζησε μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ βίον ἁπλούστατον καὶ σχεδὸν ἰδιωτικόν.

Ἐνῷ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἅπασαι σχεδὸν αἱ γυναῖκες τῆς μεσαίας καὶ κατωτέρας τάξεως ἠσχολοῦντο εἰς τὸ νὰ ὑφαίνωσι τὰ δι' οἰκιακὰς χρήσεις ἀναγκαιοῦντα ὑφάσματα, αἱ τῆς ἀνωτάτης τάξεως πλούσιαι δέσποιναι διήρχοντο τὸν περισσότερον χρόνον αὐτῶν ὡς αἱ σημεριναὶ Παρισιναί, δηλαδὴ ἦσαν πάντοτε ὑποχρεωμέναι ἢ ἐπισκέψεις νὰ ἀνταποδώσωσιν, ἢ εἰς περίπατον νὰ ἐξέλθωσιν, ἢ εἰς παράστασιν νέου τινὸς ἔργου νὰ παραστῶσιν, ὥστε οὐδόλως περὶ τοῦ οἴκου αὐτῶν ἐφρόντιζον. Ἡ αὐτοκράτειρα Λυβία θελήσασα λοιπὸν νὰ ὑποδείξῃ αὐταῖς ὅτι ἡ γυνὴ ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν οἰκιακῶν αὐτῆς καθηκόντων θέλει εὕρει τὴν ἀληθῆ εὐτυχίαν, ἔδωκε πρώτη τὸ παράδειγμα ἀναλαβοῦσα τὴν διεύθυνσιν τοῦ οἴκου αὐτῆς καὶ ἀναζωογονήσασα τὴν ὑφαντικὴν ἐν τοῖς ἀριστοκρατικοῖς κύκλοις, ἀρξαμένη αὕτη πρώτη μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς νὰ κταγίνηται εἰς τὸ ἔργον τοῦτο.

Ἡ αὐτοκράτειρα ὅμως ὄχι μόνον κατὰ τοῦτο ἐβοήθει τὸν σύζυγον αὐτῆς, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς ἀνατροφῆς της ἦτο ὁ καλλίτερος σύμβουλος καὶ φίλος αὐτοῦ. Εἰς τὰς προτροπὰς αὐτῆς ἀποδίδονται πλεῖσται ἐπιεικεῖς ἀποφάσεις. ἃς ἐξέδωκεν ὁ Αὔγουστος κατὰ τὸ τέλος τῆς βασιλείας του. Βεβαίως καὶ αὐτὴν τὴν κατὰ τῆς ζωῆς του συνωμοσίαν δὲν θὰ συνεχώρει ὁ Αὔγουστος, ἐὰν ἡ Λυβία δὲν ἐμεσίτευεν ὑπὲρ τοῦ συνωμότου Κίννα (Cinna). Ἡ ἐπιρροὴ ἣν ἡ Λυβία ἤσκει ἐπὶ τοῦ συζύγου αὐτῆς ἔμεινεν ἀμετάβλητος, πάντοτε δὲ μετεχειρίζετο αὐτὴν ἐπὶ καλοῦ. Ἀποθνήσκων ὁ αὐτοκράτωρ ἐκράτει τὴν χεῖρα τῆς Λυβίας, αἱ δὲ τελευταῖαι αὐτοῦ λέξεις ἦσαν: Λυβία ἔσο εὐτυχὴς καὶ ἐνθυμοῦ πόσον ἠγαπήθημεν.

Πρό τινων ἐτῶν, ἀνασκαφῶν γενομένων ἐν ἀποστάσει δέκα περίπου μιλίων μακρὰν τῆς Ρώμης, ἀνεκαλύφθη μικρὸς μὲν ἀλλὰ κομψότατος οἰκίσκος. Λέγεται ὅτι εἶναι ὁ οἶκος εἰς ὃν ἀπεσύρθη ἡ αὐτοκράτειρα Λυβία μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου αὐτῆς. Ἐκεῖ εὑρέθη καὶ τὸ ὡραιότερον μαρμάρινον ἄγαλμα τοῦ Αὐγούστου.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι οἱ ἱστορικοὶ οὐδόλως ὡς πρὸς

τὸν χαρακτῆρα τῆς Λυδίας συμφωνοῦσι. Λέγεται ὅτι ἦτο τόσον φιλόδοξος διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν υἱῶν της, ὥστε τῇ ἦτο ὅλως ἀδιάφορον διὰ τίνων μέσων ἐπετύγχανε τὸ ποθούμενον, οὐδεὶς ὅμως διέψευσέ ποτε ὅσα εἶναι γνωστὰ περὶ τῆς συζυγικῆς αὐτῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιρροῆς ἐκείνης, ἣν πάντοτε ἐπὶ κάλοῦ ἤσκει ἐπὶ τοῦ συζύγου καὶ τῶν υἱῶν αὐτῆς.

Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ

Αἰκαρίνα Α. Λάμπρου

Ἐν Μαγχεστρίᾳ τῇ 27 Ἰανουαρίου 1888

16 ΜΑΡΤΙΟΥ 1888

Πυκνὴ νεφέλη κατακαλύπτει
Τοῦ Βερολίνου τὸν οὐρανόν!
Εἰς παγετώδη πνοὴν ἀνέμου
Τὸ δένδρον στένει.
Σιγᾷ καὶ κρύπτεται τὸ πτηνόν!
. . . . . .
Βαρεῖς ἠχοῦσι πένθιμοι
Οἱ τοῦ Bethoven τόνοι.
Σιγῶν καὶ τρέμων ἕκαστος
Τὴν κεφαλὴν γυμνώνει.

Ἐκ τοῦ ναοῦ ἐξέρχεται
Τὸ ἅγιον φορεῖον,
Τὸν ὁδηγοῦσι σκυθρωποὶ
Τὴν πρὸς τὸ Μαυσωλεῖον.

Ὁ Γουλιέλμος κεῖτ' ἐντός,
Ὁ τῆς Λουΐζης γόνος.
Τὸν Γέροντα ἀκολουθεῖ
Τοῦ ἔθνους του ὁ Πόνος.

Μὲ ὄμματα δακρύβρεκτα
Ἐδῶ εἰς τὰς «φιλύρας»
Σήμερον βλέπει ὁ θνητὸς
Τὸ παίγνιον τῆς μοίρας.

Ἐκεῖνον, ὃν ἐστόλισεν
Ἀπαύστως δάφνης κλῶνος,
Τῶν Μυριάδων νικητήν,
Ἐνίκησεν εἷς μόνος!

Πλὴν δὲν τὸν ἔρριψε θνητὸς·
Τὸν ἔκαμψε θεότης,
Ὁ μέλας ἄρχων τῶν Σκιῶν
Ὁ τοῦ παντὸς δεσπότης!

Ἡ συνοδεία προχωρεῖ·
Ἡ θέαινα τῆς Νίκης
Τὸν ἱδρυτήν της χαιρετᾷ,
Μετὰ πενθούσης φρίκης.

Ἑνῷ συγχρόνως ἡ λαμπρὰ
Τοῦ Βρανδεμβούργου Πύλη

Βερολῖνον

Δεικνύει τὶ προσφέρουσι
Παντὸς, ὠχρὰ τὰ χείλη.

Ὑστάτου "χαῖρε,, ἔκφρασις
Ἦν ἡ γραφὴ ἐκείνη:
«Ὦ αὐτοκράτωρ γηραιὲ,
Πορεύου ἐν εἰρήνῃ.»
("Vale senex imperator,,)

Τὴν Πύλην ἣν διῆλθε τρὶς
Μὲ ὅπλα νικηφόρα
Φεῦ! ἄπνους τὴν διέρχεται
Φορὰν ὑστάτην τώρα!
. . . . . .
Ὁ ἦχος τοῦ κώδωνος
Τὸν ἄνεμον σχίζει,
Πετᾷ, ἀφυπνίζει
Ἓν ζεῦγος νεκρῶν!

Κινεῖται τὸ μάρμαρον,
Οἱ δύο προβαίνουν,
Μὲ πόθον προσμένουν
Τὸν μέγαν υἱόν!
. . . . . .
Καλῶς ἦλθες, υἱὲ Γουλιέλμε,
Εἰς τὸν οἶκον ἐδῶ τοῦ πατρός!
Καλῶς ἦλθες, θερμὴ σὲ προσμένει
Ἡ ἀγκάλη τῆς φίλης μητρός!

«Εἰς τὸν τόπον αὐτὸν, ὅστις μάρτυς
Ἦν τοσάκις τῶν σῶν προσευχῶν
Ἀναπαύου, υἱὲ, ἐν εἰρήνῃ...
Ἀπὸ κόπους ἐνδόξων μαχῶν!»
. . . . . .
Τὸ ἄψυχον μάρμαρον
Καὶ πάλιν κινεῖται!
«Νεκροὶ καταβῆτε»
Φωνή τις ἠχεῖ.
. . . . . .
Γαλήνη ἐπέρχεται,
Σιγὴ βασιλεύει.
Τὸ πλῆθος ὀδεύει
Πενθούσῃ ψυχῇ....

Φλωρεντία Φουντουκλῆ

Η ΜΗΤΗΡ ΩΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΤΕΚΝΩΝ

(Ἐκ τοῦ ἐν τῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ Παρνασσῷ ἀναγνωσθέντος λόγου τοῦ κ. Ἰ. Μοσχάκη.)

Τρίτον τῆς μητρὸς καθῆκον, ὅπερ ἀπαιτεῖ μείζονας θυσίας καὶ ἀφοσίωσιν, εἶναι τὸ τῆς ἀνατροφῆς. Ἡ μήτηρ, δοῦσα τὴν ζωὴν εἰς τὸ τέκνον καὶ θρέψασα αὐτὸ διὰ τοῦ ἰδίου γάλακτος, ὀφείλει νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον αὐτῆς, ἀνατρέφουσα τὸ τέκνον. Ἡ μήτηρ, ἥτις δὲν ἀνέθρεψε δὲν εἶναι μήτηρ, ἐν τῇ ὡραιοτέρᾳ τῆς λέξεως ἐννοίᾳ· εἰς τὸ ἀτελὲς μεῖναν ἀριστοτέχνημα δὲν ἔθηκεν ὅ,τι παρέχει αὐτῷ τὸ πλήρωμα τοῦ κάλλους, τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Ἡ ἀνατροφὴ εἶναι ἡ πληρεστέρα ἐκδήλωσις τοῦ νόμου τῆς θυσίας, ὅστις εἶναι τὸ καθῆκον καὶ ἡ δόξα τῆς μητρός.

Εἶναι ἀληθῶς μέγα καὶ δυσχερέστατον τὸ ἔργον τῆς ἀνατροφῆς. Τὸ ἄνθος αὐξάνει καὶ ἀναπτύσσεται ὑπὸ τοῦ ἱδρῶτος τοῦ κηπουροῦ, ὅστις ἀρδεύει καὶ καλλιεργεῖ αὐτό· τὸ τέκνον αὐξάνει καὶ ἀναπτύσσεται ὑπὸ τὰς περιποιήσεις καὶ μερίμνας τῆς μητρός, ἥτις παιδαγωγεῖ αὐτὸ καὶ ἀνατρέφει. Εὐτυχεῖς αἱ μητέρες ἐκεῖναι, αἵτινες ὑπέστησαν κόπους καὶ θυσίας ὑπὲρ τῆς ἀγωγῆς τῶν τέκνων αὐτῶν! Εὐτυχεῖς αἱ μητέρες ἐκεῖναι, αἵτινες ἔχυσαν δάκρυα, ἵνα ἀναθρέψωσι τὰ τέκνα αὐτῶν! δάκρυα γόνιμα, ἅτινα πίπτουσιν ἐπὶ τῶν τρυφερῶν τούτων καρδιῶν ὡς ἡ δρόσος τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῶν ἀνθέων· ἡ δρόσος αὕτη τῶν δακρύων καὶ ἡ μαρμαρυγὴ αὕτη τῆς ἀγάπης ἥτις ἐξέρχεται ἀκαταπαύστως ἐκ τῆς μητρικῆς καρδίας, θ' ἀποβῶσί ποτε ἡ ζωή, τὸ κάλλος, τὸ μεγαλεῖον τῶν τέκνων· ἀλλὰ καὶ τὰ τέκνα, καρπὸς εὐλογημένος τῆς ἀγάπης γενομένης θυσίας, θ' ἀποβῶσί ποτε καὶ αὐτὰ ἡ δόξα, ἡ τιμὴ καὶ ἡ εὐλογία τοῦ οἴκου.

Ὁ χρυσοῦς αἰών, ὃν οἱ μὲν ποιηταὶ ἐφαντάσθησαν ἐν τῷ παρελθόντι, ἐν τῷ λίκνῳ τῆς ἀνθρωπότητος, οἱ δὲ φιλόσοφοι ἐζήτησαν ἐν τῷ μέλλοντι, ἐν τῇ προόδῳ τοῦ πολιτισμοῦ, ὁ χρυσοῦς οὗτος αἰὼν ὑπάρχει ἐν τῷ παρόντι, ἐκεῖ, ἔνθα τὸ τέκνον μειδιᾷ. Ἡ παιδικὴ ἡλικία εἶνε ὁ ἐπίγειος ἡμῶν παράδεισος. Ἀκαταπαύστως ρίπτομεν ἐκεῖ τὸ βλέμμα, ἢ διὰ νὰ θρηνήσωμεν τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ, ἢ διὰ νὰ ἀντλήσωμεν δυνάμεις ἐκ τῆς ἀναμνήσεως αὐτοῦ. Τὰ παιδία εἶνε ἡ προσωποποίησις τῆς ἀθωότητος καὶ καθαρότητος τῆς καρδίας· διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς ὁ Σωτὴρ τὰ παιδία προβάλλει ὡς πρότυπον ἀληθοῦς χριστιανοῦ λέγων: «Ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γείνησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. ιη' 3). Τὰ παιδία ἀγνοοῦσι τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν· οὔτε ἀγαθὰ εἶνε οὔτε κακά· ἀλλὰ δύνανται νὰ γείνωσιν ἢ καλὰ ἢ κακά, ἀναλόγως τῆς ἐπιρροῆς τῶν περὶ αὐτά. Δὲν εἶνε λοιπὸν ἀδιάφορον, ἂν καλῶς ἢ κακῶς διευθύνωνται τὰ πρῶτα αὐτῶν βήματα. Ἡ παιδικὴ ἡλικία εἶνε τὸ μέλλον περικεκαλυμμένον· εἶνε τράπεζα κενή, ἐφ' ἧς ἀνεξιτήλως ἐγχαράσσουσιν οἱ γονεῖς, μάλιστα ἡ μήτηρ, τὸ καλὸν ἢ τὸ κακόν. Ναὶ ἡ μήτηρ· διότι κατὰ τὴν μικρὰν ἡλικίαν, καθ' ἣν πρὸ πάντων αἱ ἐντυπώσεις εἶνε ἰσχυραί, τὸ παιδίον παραμένει τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου παρὰ τῇ μητρί. Αἱ ἀκατάπαυστοι ἀνάγκαι τοῦ τέκνου κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην ἀπαιτοῦσι τὴν διαρκῆ παρουσίαν, τὴν προσοχὴν καὶ τὴν μέριμναν τῆς μητρός. Ἡ μόλις καταληπτὴ διάλεκτος τοῦ παιδίου εἶνε προσιτὴ μόνον εἰς τὴν μητέρα. Εἶναι τῷ ὄντι ἔκτακτος ἡ δύναμις, ἣν ἡ μήτηρ ἐξασκεῖ ἐπὶ τὰ τέκνα. Δι' αὐτῶν ἐπιδρῶσιν αἱ μητέρες ἐπὶ τὸ ἀπώτατον μέλλον. Τὰ καλὰ σπέρματα, ἅτινα αἱ μητέρες ρίπτουσιν εἰς τὰς καρδίας τῶν τέκνων, ἀναπτύσσονται καὶ παράγουσι καρποὺς ὡραίους δι' ἀναριθμήτων γενεῶν. Τὴν ἀναντίρρητον ταύτην ἀλήθειαν οὐδέποτε πρέπει νὰ λησμονῶσιν αἱ μητέρες. Ὅταν ἡ μήτηρ ἔχῃ πάντοτε συνείδησιν τῆς ὑψίστης αὐτῆς δυνάμεως, οὐδέποτε θὰ ζητήσῃ σφαῖραν ἐνεργείας ἄλλην, ἢ ἐκείνην, ἣν ὁ Θεὸς ὥρισεν εἰς αὐτὴν ἐν τῷ οἴκῳ· οὐδέποτε θὰ ἐκλάβῃ τὴν

οἰκογενειακὴν ἑστίαν κέντρον ἐνεργείας πολὺ περιωρισμένον, ὥστε ν' ἀναπτύξῃ τοὺς θησαυροὺς τῆς καρδίας καὶ τοῦ νοῦ αὐτῆς. Ἡ μήτηρ ἐν τῷ οἴκῳ εἶνε ἑστία φωτὸς καὶ θερμότητος, ἥτις φωτίζει καὶ θερμαίνει τὰ τέκνα, ὡς ὁ ἥλιος διαχέει φῶς καὶ θερμότητα εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν πλανήτας. Ἡ μήτηρ ἐπενεργεῖ κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῆς καρδίας· τὸ ἠθικὸν μέλλον τοῦ παιδὸς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς μητρὸς μάλιστα. Ἡ μήτηρ εἶναι ὁ πολικὸς ἀστήρ, ὅστις καθοδηγεῖ τὸ τέκνον ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ αὐτοῦ καὶ οὗτινος ἡ καθοδηγοῦσα ἀκτὶς ὑπ' οὐδεμιᾶς θυέλλης ἐπισκοτίζεται. Αὐτὴ ἡ μήτηρ πρέπει νὰ ὁδηγῇ τὰ τέκνα κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἡλικίας αὐτῶν καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ἐμπιστεύηται αὐτὰ εἰς πρόσωπα ξένα, ὧν τὸ ἠθικὸν φρόνημα εἶναι ἐλάχιστα ἀνεπτυγμένον, καὶ ἅτινα εἶναι ὅλως ἀνάξια τοιαύτης ἐμπιστοσύνης. Ὅταν ἡ μήτηρ κατέχῃ πολυτίμους ἀδάμαντας, φροντίζει αὐτὴ ἡ ἰδία νὰ διαφυλάττῃ αὐτοὺς οὐδ' ἐμπιστεύεται αὐτοὺς εἰς χεῖρας ξένας· ἀλλ' εἶναι ἄρά γε τὰ τέκνα ἀδάμαντες μικροτέρας ἀξίας ἐκείνων, οἵτινες κοσμοῦσι τὴν κόμην καὶ τοὺς βραχίονας καὶ ἡ προσέγγισις χειρῶν ξένων εἶναι ὀλιγώτερον ἐπίφοβος εἰς τὰ τέκνα ἢ εἰς τὰ κοσμήματα;

Ὑπάρχουσι δυστυχῶς μητέρες, αἵτινες θέλουσαι νὰ δικαιώσωσιν ἑαυτὰς ἐπὶ τῇ παραμελήσει τῶν ἱερῶν αὐτῶν καθηκόντων ἰσχυρίζονται ὅτι δῆθεν αἱ πρῶται ἐντυπώσεις ἐξαλείφονται βραδύτερον διὰ τῆς ἐπιρροῆς τῆς κοινωνίας. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ματαιοῦνται ἐνίοτε ἐν τῇ κοινωνίᾳ αἱ ἐλπίδες τῆς πρώτης ἡλικίας δι' ἧς τὸ κακὸν παράδειγμα ἐξασκεῖ ὀλεθρίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τὸ τέκνον, ἀλλ' ἡ πεῖρα διδάσκει ὅτι αἱ ἐκ τῆς μητρὸς πρῶται ἐντυπώσεις τοσοῦτον βαθείας ρίπτουσι ρίζας ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ παιδός, ὥστε οὐδεμία ἐπιρροὴ δύναται ἔπειτα νὰ ἐξαλείψῃ αὐτὰς ὁλοσχερῶς.

Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς πρώτης ἀνατροφῆς, καὶ ὅταν αὕτη παραμεληθῇ, οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ δύναται ν' ἀναπληρώσῃ αὐτήν. Τὸ παιδίον δὲ ἐπλάσθη ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ δεκτικώτατον ἀγωγῆς καὶ παιδείας. Ἔχει πρῶτον ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς γονεῖς, ἧς ἄνευ ἡ ἀγωγὴ θὰ ἦτο ἀδύνατος.

ΕΙΣ ΖΗΤΩΝ ΝΥΜΦΗΝ

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι ἐν Εὐρώπῃ πλεῖστοι γάμοι γίνονται διὰ τῶν εἰδοποιήσεων τῶν ἐφημερίδων.

Εὔπορός τις μεγαλέμπορος, ἄσχημος καὶ ὑπερεξηκοντούτης χῆρος ἀνήγγειλε διά τινος ἐφημερίδος ὅτι ἐζήτει νέαν χήραν ἢ νεάνιδα, ὡραίαν, καλῆς ἀνατροφῆς καὶ μετρίας προικός.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας πληθὺς ἐπιστολῶν μετ' εἰκόνων ἀπεστάλησαν αὐτῷ. Οἷα ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξίς του ὅτε μεταξὺ τῶν ἀποσταλεισῶν αὐτῷ εἰκόνων ἀνεγνώρισε καὶ τὰς τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτοῦ, ὧν ἑκάστη ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἑτέρας ἀπέστειλε.

Τὸ μάθημα δὲν τῷ ἤρκεσε. Ἐκ τῶν πολλῶν ἀποσταλεισῶν αὐτῷ ἐπιστολῶν μία ἔφερε τύπον μυστυριώδη, οὐδεμία δὲ ἐδίδετο νύξις περὶ τῆς γραψάσης αὐτήν, ἀλλ' οὔτε συνωδεύετο δι' εἰκόνος. Ὑπεγράφετο: Μυοσωτίς.

Ὁ φίλερως γέρων ἔγραψε πρὸς τὴν μυστυριώδη ὑποψήφιον νύμφην ἐπιστολὴν παθητικωτάτην, ἣν ἐδημοσίευσε διὰ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, ἀποτεινόμενος πάντοτε πρὸς τὴν Μυοσωτίδα καὶ ὑπογραφόμενος: *αἰγόκλημα*.

Μετὰ δύο ἡμέρας ἐπιστόλιον κομψὸν καὶ χάριεν ἀπέσπασε τὸν γέροντα ἀπὸ τὰς μελαγχολικὰς σκέψεις του.

Ἡ Μυοσωτὶς δὲν τὸν ἐλησμόνει. Ηὐγνωμόνει αὐτὸν διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν του, τῷ ὑπέσχετο προσεχῆ συνάντησιν κ.τ.λ.

Ἡ ἀλληλογραφία αὕτη παρετάθη ἐπὶ μῆνα ὅλον καὶ ὁ γέρων ἤρχισε νὰ χάνῃ τὸν ὕπνον καὶ τὴν ὄρεξίν του. Ἡ νεωτέρα τῶν θυγατέρων του ἡ καὶ μᾶλλον εὐνοουμένη προσεφέρθη νὰ ἀναγινώσκῃ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀϋπνίας του καὶ ὁ γέρων ἐδέχθη. Ἡ ἀνάγνωσις διήρκει ἐπὶ δύω ὥρας μεθ' ὃ ἡ κόρη ἀπεσύρετο.

Ἐσπέραν τινὰ πατὴρ καὶ θυγάτηρ ἐφαίνοντο ἀνυπομονοῦντες καὶ μὴ διατεθειμένοι διὰ τὴν ἑσπερινὴν ἀνάγνωσιν. Πατέρα, λέγει ἡ κόρη: ἡ κυρία Μ... δίδει χορὸν τὴν ἑσπέραν ταύτην. Αἱ ἀδελφαί μου εἶναι ἤδη ἕτοιμαι. Ἐπίτρεψόν με νὰ σὲ ἀφήσω. Θὰ ὑπάγωμεν μετὰ τῆς θείας, ἥτις θὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς παραλάβῃ περὶ τὴν 9ην.

Ὕπαγε, ἀπαντᾷ ὁ πατὴρ ἀνυπομονῶν. Θὰ προσπαθήσω καὶ ἐγὼ νὰ ἀναπαυθῶ. Ἡ κόρη ἐξέρχεται. Ὁ πατὴρ συγκεκινημένος ἐξάγει τοῦ κόλπου του μικρὸν ἐπιστόλιον καὶ ἀναγινώσκει. Ἀπόψε τὴν 10ην τῆς ἑσπέρας ἐν τῷ κήπῳ τῆς κ. Μ. *Μυοσωτίς*.

Ὁ γέρων ρίπτει φιλόστοργον βλέμμα ἐπὶ τῆς φενάκης του, ἀνασύρει ἐκ κρυσταλλίνου ποτηρίου ὁλόκληρον ὀδοντοστοιχίαν καὶ ἄρχεται ἀναπληρῶν τὰ κενὰ, ἅτινα ὁ πανδαμάτωρ χρόνος ἀφῆκεν ἐπὶ τοῦ ἐρωτολήπτου ἀτόμου του. Μετὰ ταῦτα περιβαλὼν τὸ ἑτοιμόρροπον σῶμά του δι' ὡραιοτάτης μελαίνης στολῆς, ὑποδυθεὶς δι' ὑποδημάτων λαμπόντων καὶ κομψῶν, μὴ λησμονήσας οὔτε τὸν λευκὸν λαιμοδέτην μετὰ τῆς ἀδαμαντοποικίλτου καρφίδος, οὔτε ὡραιοτάτην ἐκ μυοσότων ἀνθοδέσμην, ἣν ἐπιχαρίτως διὰ τῆς κομβιοδόχης τοῦ ἐπέρασεν, οὔτε βακτηρίδιον τοῦ συρμοῦ, οὔτε φιαλίδιον ὕδατος Κολωνίας, ὅπερ κατὰ τὸ ἥμισυ ἐξεκένωσεν ἐπὶ τοῦ ρινομάκτρου του, ὁ γέρων ἐξῆλθε καὶ διηυθύνθη βήματι τρέμοντι πρὸς τὴν οἰκίαν Μ. ἔξωθεν τῆς ὁποίας πληθὺς ἁμαξῶν ἐστάθμευε.

Εἰσῆλθε διὰ τῆς μεγάλης θύρας, ἀντὶ δὲ νὰ διευθυνθῇ ὡς οἱ λοιποὶ τῶν κεκλημένων πρὸς τὴν μεγάλην κλίμακα τὴν ἄγουσαν πρὸς τὰς αἰθούσας, ἔλαβε τὴν πρὸς τὸν κῆπον ἄγουσαν. Προχωρήσας πρὸς πυκνὴν σκιάδα ἔστη ὑπ' αὐτήν. Μετὰ παρέλευσιν δευτερολέπτων τινῶν θροῦς γυναικείας ἐσθῆτος ἠκούσθη καὶ νεαρὰ κόρη ἐπεφάνη διευθυνομένη πρὸς τὴν σκιάδα. Ἡ ὀδοντοστοιχία τοῦ γέροντος μετετοπίζετο. Ἡ καρδία του ἔπαλλε μέχρι διαρρήξεως. Τὰ γόνατά του ἐκάμπτοντο.

Μυοσωτίς, ἀνερώνησεν ἡ κόρη.

Αἰγόκλημα, ἐτραύλισεν ὁ γέρων. Δειλὸς δὲ καὶ τρέμων προσέφερε τὴν ἀνθοδέσμην του πρὸς τὴν ἐν σεβαστῇ ἀποστάσει ἱσταμένην κόρην.

Δὲν δυνάμεθα νὰ μείνωμεν ἐδῶ, ἐψιθύρισεν ἡ νεᾶνις. Αἱ

ἀδελφαί μου θὰ μὲ ζητήσωσιν. Ἄγωμεν. Σᾶς προσφέρω τὸν πρῶτον τετράχωρον. Καὶ δραττομένη τῆς χειρὸς τοῦ γέροντος ἔσυρεν αὐτὸν διὰ τοῦ κήπου πρὸς τὸν διάδρομον τὸν πρὸς τὰς αἰθούσας ἄγοντα.

Ἡ κόρη προεπορεύετο. Ὁ γέρων τὴν ἠκολούθει συγκεκινημένος. Αἴφνης εἰσελθοῦσα ἐν τῇ πρώτῃ αἰθούσῃ ἡ κόρη ἔστη καὶ στραφεῖσα ἀποτόμως πρὸς τὸν γέροντα: πατέρα, εἶπε, τὸν βραχίονά σας. Ὁ γέρων ἔμεινεν ἐνεός. Ἡ κόρη τῷ προσέφερε τὰς μυοσωτίδας της. Κρατήσατε τὰς *μυοσωτίδας* σας, πατέρα, εἶπεν, ἵνα ἐνθυμῆσθε ὅτι ἔχετε θυγατέρας, ὁσάκις συμβαίνῃ νὰ λησμονῆτε τοῦτο.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΟΝΗ ΤΟΥ ΠΟΔΟΣ

Πολλάκις συμβαίνει νὰ σχηματίσῃ τις καλὴν ἢ κακὴν περί τινος ἰδέαν, ἐκ τῆς εὐγενοῦς στάσεως καὶ τοῦ τρόπου τοῦ βαδίσματός του πρὶν ἢ εἰσέτι σχετισθῇ μετ' αὐτοῦ.

Εἰς τὴν εὐκαμψίαν τοῦ σώματος συντελεῖ τὰ μάλιστα ὁ τρόπος τοῦ ὑποδύεσθαι καταλλήλως τὸν πόδα. Τεχνικὸς Κινεζικὸς ποῦς εἶναι ἴσως ὡραῖος ὑπὸ τὸ ὑπόδημα, οἰκτρὸν ὅμως καὶ γελοῖον τὸ βάδισμα τῶν γυναικῶν τοῦ οὐρανίου κράτους. Εἰς τὴν αὐτὴν ἀνάγονται κατηγορίαν αἱ κυρίαι ἐκεῖναι αἵτινες στρεβλόνουσι τοὺς πόδας αὐτῶν ἐντὸς στενῶν ὑποδημάτων, ὅπως φανῶσι μικρόποδες. Διότι πῶς εἶναι δυνατὸν Κυρία, μὲ ὅσην χάριν καὶ ἂν τὴν ἐπροίκισεν ἡ φύσις, νὰ βαδίσῃ στερρῶς καὶ ἐλευθέρως ἔχουσα δεσμευμένον τὸν μικρόν της πόδα μέχρι θανάτου, πῶς εἶναι δυνατὸν λέγω, νὰ διαθέτῃ τὰς κινήσεις αὐτοῦ κατὰ βούλησιν.

Συγγνωστὸν εἶναι νὰ κάμῃ τις χρῆσιν τοῦ συρμοῦ, ἀλλ' ὄχι καὶ κατάχρησιν. Ἀφίνουσι εἰς τὸν ἀνεπιστήμονα ἀμαθῆ ὑποδηματοποιὸν νὰ θέτῃ ὑψηλὰς πτέρνας ἀκανονίστως προσαρμοσθείσας εἰς ὀξείας ἐμβάδας, οὕτως ὥστε ὁ ποῦς φερόμενος πρὸς τὰ ἔμπροσθεν καὶ μὴ εὑρίσκων εὐρύχωρον χῶρον, κατ' ἀνάγκην ἐξοιδαίνεται, παραμορφοῦται, σχηματίζει κάλους, πρᾶγμα ὅπερ καὶ τὸν ὅλον πόδα ἀσχημίζει καὶ τὴν ὑγείαν οὐσιωδῶς παραβλάπτει.

Τὰ ὑποδήματα πρέπει νὰ ὦσιν ἡ ἄνετος κατοικία τοῦ ποδός, ὥστε μήτε τὴν χάριν τοῦ βαδίσματος νὰ κατανικῶσι, μήτε τὴν ὑγείαν νὰ παραβλάπτωσι.

Δὲν εἶναι δὲ παντὸς τεχνίτου ἴδιον ἡ κατασκευὴ καταλλήλων ὑποδημάτων, οὕτως, ὥστε νὰ μένωσιν ἐλεύθεροι αἱ κινήσεις τοῦ ποδὸς καὶ ἀκώλυτος ἡ λειτουργία τοῦ αἵματος.

Δυστυχῶς ἡ ἐπιστημονικὴ τῆς ὑποδηματοποιΐας τέχνη ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἄγνωστος εἰσέτι. Ὁ ὑποδηματοποιὸς φροντίζει νὰ συμμορφωθῇ τυπικῶς εἰς τὰ τοῦ συρμοῦ, ἀπομιμούμενος μόνον καὶ οὐχὶ ἐννοῶν. — Τεχνίτας ἐπιστήμονας δὲν ἔχομεν! — Καὶ ἐν τούτοις εἶναι, ὄχι πλέον ἀναγκαῖοι, ἀλλ' ἀπαραίτητοι!

Οἱ πόδες πρέπει νὰ πλύνωνται κατὰ μὲν τὸν χειμῶνα τρὶς τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος, τὸ δὲ θέρος καθ' ἑκάστην. Ἡ ἐν συνόλῳ περιποίησις τοῦ ποδός, πρέπει νὰ ᾖ ἰδιάζουσα διὰ μίαν Κυρίαν ἐνασχόλησις. Συμβαίνει ἐνίοτε τινες νὰ δίδωσι μεγάλην προσοχὴν εἰς τὸν ἐν γένει στολισμὸν τοῦ σώματος καὶ τῆς κεφαλῆς, ὑπολαμβάνουσαι δὲ τὴν ἀμφίεσιν τοῦ ποδὸς δευτερεῦον ζήτημα ν' ἀφίνωσι νὰ φαίνωνται παλαιὰ ὑποδήματα κατ' ἀντίθεσιν τῆς ἐπιτετηδευμένης ἐνδυμασίας των. Ἐκ τῆς ἀτιμελήτου περιβολῆς τοῦ ποδὸς Κυρίας τινός, δύναται νὰ σχηματίσῃ τις τὴν χειρίστην δι' αὐτὴν ἰδέαν.

Ἐνῷ ἁπλῆ ἐνδυμασία καὶ ὑποδήματα κομψὰ καὶ καθάρια ἐμποιοῦσι πάντοτε εὐάρεστον ἐντύπωσιν. Ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑποδημάτων εἶναι καὶ αὐτὸ ζήτημα οὐσιῶδες. Μέλανα ὑποδήματα ἢ τὸ πολὺ ὁ χρωματισμὸς τοῦ ἀνεστραμμένου δέρματος, ὡς ἐκ τοῦ κονιορτώδους τῆς πόλεώς μας, ἐπιτρέπονται εἰς Κυρίαν καλῆς ἀγωγῆς.

Ἡ χρῆσις τῶν πτερνωτῶν καὶ ἐσκαμμένων ἐμβάδων ἀνὰ τὰς ὁδοὺς δὲν εἶναι ἴδιον Κυρίας, γνωριζούσης νὰ ὑποδύηται. Αἱ τοιαῦται ἐμβάδες κατ' οἶκον μόνον ἢ εἰς χοροὺς χρησιμοποιοῦνται. Ἐν γένει μαῦρα ἢ κίτρινα πέδιλα (σκαρπίνια), διὰ τὸ θέρος ἢ ὑψηλὰ ὑποδήματα διὰ τὸν χειμῶνα. Τὰ χρωματιστὰ εἶναι διὰ παιδία μόνον.

Πρὸς τὸ ὑπόδημα δέον νὰ συμφωνῇ καὶ ἡ κατάλληλος ἐκλογὴ τῶν περικνημίδων. Ἡ χρῆσις τῶν ζωηρῶν χρωμάτων δὲν ἐπιτρέπεται, μόνον μέλαιναι περικνημῖδες καὶ ἐν γένει χρώματα σκοτεινά, δύνανται νὰ συμφωνήσωσι πρὸς τὸ σύνολον τῆς ἐνδυμασίας, γυναικὸς ἐπισταμένης τὴν τέχνην τοῦ ἐνδύεσθαι καὶ ὑποδύεσθαι.

Μαρία Βελη.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐσωτερικά.

Καλλιτεχνικὴ ἑσπερίς. — Ἀληθῶς ἔκτακτος ἦν ἡ ἑσπερὶς τῆς μοναδικῆς μουσικοῦ καλλιτέχνιδος, κυρίας Φρίμμ, ἐν ᾗ ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια καὶ τὸ κοινὸν ἔσπευσε νὰ προσέλθῃ. Κατὰ δὲ τὴν ἰδιαιτέραν ἐπιθυμίαν τῆς Α. Υ. Ἀλεξάνδρας ἡ κ. Φρίμμ ἐξετέλεσε δύο βαρκορόλας τοῦ κλεινοῦ διδασκάλου της Ρονβινστάϊν.

Θέατρον Ἀθηνῶν. — Χθὲς ἀνῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν ἡ νεαρὰ ἠθοποιὸς κυρία Λεκατσᾶ διὰ πρώτην φορὰν ὑποκριθεῖσα ἐπιτυχέστατα τὸ πρόσωπον τῆς Λαίδης-Μακβέθ.

Ἡ συρροὴ τοῦ πλήθους ἦν μεγάλη καὶ ἡ ἐν γένει τοῦ δράματος διεξαγωγὴ ἐπιτυχεστάτη.

Εἰς τὴν ἑσπερίδα ταύτην παρευρέθη καὶ ὁ πρωθυπουργὸς Κύριος Τρικούπης ἐνθαρρύνων διὰ τῆς παρουσίας του τὴν τὸ πρῶτον ἤδη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀνερχομένην συμπαθῆ καὶ πολλὰ ὑποσχομένην ἠθοποιὸν κ. Λεκατσᾶ.

Σήμερον κατ' ἀπαίτησιν τοῦ κοινοῦ θέλει δοθῇ καὶ πάλιν ἡ Μάκβεθ ἐπίσης πανηγυρικῶς ὡς χθές. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι πᾶσα φιλόμουσος ἀναγνώστρια ἡμῶν θέλει σπεύσει, ἵνα χειροκροτήσῃ καὶ ἐνθαρρύνῃ τὴν νέαν συμπολίτιδα ἡμῶν ἠθοποιόν.

Ἐξωτερικά.

Ὀδόντες ἀδαμαντοποίκιλτοι. — Κατὰ τελευταῖόν τινα συρμὸν αἱ Ἀμερικανίδες συγκολλῶσιν ἀδάμαντας μικροὺς ἐπὶ τῶν ὀδόντων, πρᾶγμ' ὅπερ μεγάλως ἐξωραΐζει τὸ στόμα αὐτῶν. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ μειδιάματα καὶ οἱ γέλωτες εἶναι ἐπίσης τοῦ συρμοῦ ὅπως ἡ ἀδαμαντοποίκιλτος ὀδοντοστοιχία γίνηται καταφανεστέρα. Ὁ συρμὸς οὗτος εἰσήχθη ἤδη καὶ εἰς Παρισίους.

Ἠλεκτροφόροι γυναῖκες. — Μέχρι σήμερον πολλὰ φαινόμενα παρέσχεν ὁ ἠλεκτρισμός. Μεταξὺ ἄλλων ὁ διάσημος ἰατρὸς *Φερὲ* διηγεῖται λίαν παράδοξα πράγματα διὰ γυναῖκα,

ἣν ἰδίοις ὄμμασιν εἶδε κατεχομένην ὑπὸ ἠλεκτρισμοῦ καταφανῶς ἐκδηλουμένου.

Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς της, τῇ προστριβῇ κτενίου, λέγει, σπινθηροβολοῦσι καὶ διατέλλονται, ἀπομακρυνόμεναι ἀλλήλων.

Τὸ σῶμά της ἐκπέμπει κροταλισμοὺς εἰς τὴν ἐπαφὴν τῶν ἐνδυμάτων της, ἅτινα καὶ προσκολλῶνται ἐνίοτε ἐπ' αὐτοῦ, εἰς τρόπον, ὥστε καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν κινήσεών της παρεμποδίζουσι. Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ξηρασίας τῆς ἀτμοσφαίρας τὰ ἠλεκτρικὰ φαινόμενα λαμβάνουσιν ἐπίτασιν, ὡς καὶ κατὰ τὴν παγερὰν ἐποχήν, ἰδίως ὅμως αἱ ἠΐκαὶ συγκινήσεις, ἢ ἡ εἰς ἐπήκοον αὐτῆς ἐκτέλεσις τεμαχίου τινὸς μουσικῆς ἐπιτείνει τὴν ἐν αὐτῇ ἠλεκτρικὴν δύναμιν. Οἱ σπινθῆρες ἀναπέμπονται μετὰ μείζονος ἐντάσεως καὶ ἡ δυστυχὴς γυνὴ ὑποφέρει.

Παράδοξος διαθήκη. Ἐν Βερολίνῳ ἀπεβίωσε κατ' αὐτὰς ἰδιότροπός τις κυρία, ἧς ἡ διαθήκη συνωψίζετο εἰς τὰ ἑξῆς: «*Ἀφίνω ἅπασαν τὴν περιουσίαν μου εἰς τὰ ζῶα, διότι οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν καρδιά*». Διαθέτει ὅθεν τὴν ἑξ ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων μαρκῶν περιουσίαν της ὑπὲρ τῆς προστατευτικῆς τῶν ζώων ἐν Βερολίνῳ ἑταιρίας, δι' ἧς θέλουσιν ἀγορασθῆ ὅλοι οἱ πλανόδιοι κύνες. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου θέλει ἀμείβεσθαι διὰ 4 μαρκῶν πᾶς κλητήρ, ὅστις ἤθελε καταγγείλει ἄνθρωπον κακοποιοῦντα τὰ ζῶα. Παρομοία παρ' ἡμῖν διαθήκη ἤθελεν ἴσως θέσει τέρμα εἰς τὰς κατὰ τῶν ἀτυχῶν ζώων ἀκάρδους βιαιοπραγίας.

Γεννήσεις τριπλαῖ καὶ τετραπλαῖ. — Ἐὰν αἱ τεκνοποιήσεις ἐξακολουθήσωσιν ἐν Ἰρλανδίᾳ, ὅπως ἐσχάτως, ἡ Ἀγγλία θὰ κινδυνεύσῃ ἴσως νὰ ἀριθμῇ ἐντὸς ὀλίγου τὸ τέταρτον μόνον τοῦ πληθυσμοῦ ἐκείνης.

Εἰς Βελφάστ δύω γυναῖκες ἐγέννησαν συγχρόνως ἡ μὲν μία 3 κόρας, ἡ δὲ ἑτέρα 3 κόρας καὶ ἓν ἄρρεν.

Εἰς δὲ τὴν πόλιν Δοβρέ, πτωχή τις μεσῆλιξ, ἐγέννησεν ἐπίσης ταὐτοχρόνως τρεῖς κόρας καὶ ἓν ἄρρεν. Αἱ τρεῖς μητέρες καὶ τὰ ἕνδεκα τέκνα χαίρουσιν ἄκραν ὑγείαν.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ. Ὑπὸ τοῦ κ. Διομήδους Κυριακοῦ Καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημείῳ ἐξεδόθη φιλοκαλέστατα τετυπωμένον ὡραιότατον σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον Μελέται. Ἐν τῷ συγγράμματι τούτου μεταξὺ ἄλλων ἀξιολόγων μελετῶν διακρίνεται ὡραιοτάτη τήν τε γλῶσσαν καὶ τὰς ἰδέας διάλεξις αὐτοῦ «Περὶ τῶν αἰτίων τῆς θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας τῆς ἐποχῆς ἡμῶν» ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ Παρνασσῷ. Ἐν αὐτῇ ὁ κ. Κυριακὸς ἀναπτύσσει μετὰ δεινότητος ἀπαραμίλλου τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ αἴτια τῆς θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας τῆς ἐποχῆς ἡμῶν. Καταστρέφων δὲ τὴν μεστὴν φιλοσοφικῶν ἰδεῶν καὶ ὡραιοτάτου ὕφους μελέτην ταύτην, ἀποτείνεται πρὸς τοὺς Ἕλληνας κληρικούς, παρ' ὧν ἐξαρτᾷ τὴν ἠθικὴν τοῦ ἔθνους ἀνάπλασιν. Δυστυχῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν κληρικῶν τῶν κατανοούντων τὴν γλῶσσαν τοῦ κ. Δ. Κυριακοῦ εἶναι τόσον περιωρισμένος, ὥστε προτιμότερον θὰ ἦτο νὰ ἀποταθῇ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐντόνως ὑποδείξῃ αὐτῇ τὴν ἀνάγκην ριζικῆς μεταρρυθμίσεως τῶν κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν κλῆρον.

Ἄνδρες ὡς ὁ κ. Δ. Κυριακὸς καὶ οἱ λοιποὶ παρ' ἡμῖν ἐπιφανεῖς θεολόγοι, δι' οὓς ἡ Ἑλλὰς δικαίως σεμνύνεται, μεγάλως ἠδύναντο νὰ εὐεργετήσωσι τὸ ἔθνος, ἐὰν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς ἱερᾶς συνεργάζοντο συνόδου πρὸς συστηματικὴν τοῦ κλήρου μόρφωσιν καὶ ἀνετωτέραν πως ἐξασφάλισιν τοῦ μέλλοντος τῶν κληρικῶν.

Ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν κατὰ καιροὺς ἐκδιδόμενα θρησκευτικὰ συγγράμματα ἐπιδρῶσι τὰ μάλιστα ἐπὶ τῆς καθόλου μορφώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, δι' ὃ καὶ ἐκθύμως ἀνέκαθεν ὑπεστηρίξαμεν τὰ τοιαῦτα ἔργα. Μετ' ὑστῆς δὲ χαρᾶς χαιρετίζομεν σήμερον τὰς μελέτας τοῦ κ. Δ. Κυριακοῦ, ἃς καὶ θερμῶς συνιστῶμεν πρὸς τὰς ἀναγνωστρίας ἡμῶν.

ΘΟΡΥΒΟΣ. Ἤρξατο ἐκδιδομένη νέα Ἐφημερὶς «Θόρυβος» ὑποσχομένη νὰ κάμνῃ πολὺν θόρυβον, ὄχι διὰ τίποτε. Εὐχόμεθα τῇ νέᾳ συναδέλφῳ θορυβώδη πρόοδον.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ 21.

Ἐν τῇ παρ' ἡμῖν ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ δημοσιευθείσῃ περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Πετρῷ ἐκδιδομένου ἱστορικοῦ τῆς Ἑλλάδος χάρτου ἀγγελίᾳ, κακῶς ἀναφέρεται ὅτι αἱ εἰκόνες τῶν διαπρεψάντων

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΪ

XIII.

Κάμετε, Κυρία, ἀπήντησεν ὁ Ἀρμάνδος καθησυχάσας ἐκ τῶν λόγων τούτων. Εἶμαι εἰς τὰς διαταγάς σας.

Τότε ἀπευθυνομένη πρὸς τὴν γραῖαν ὑπηρέτριαν καὶ ὑψώνουσα ὀλίγον τὴν φωνὴν ἡ κυρία Βερνιὲ εἶπε: Μὲ ἤκουσες καλῶς, Καρλόττα, ἔχεις τὴν ἄδειαν. Τελείωσον τὰς ὑποθέσεις σου. Θὰ σὲ περιμένω ἐντὸς μιᾶς ἢ δύο ἡμερῶν.

Εὐχαριστῶ Κυρία, προσέθηκεν ἡ Καρλόττα, θὰ ἐπανέλθω ἴσως αὔριον.

Αἱ δύο γυναῖκες ἐνηγκαλίσθησαν ἀλλήλας, ὡς δύο φίλαι μαζῆ γηράσασαι, καὶ ἡ ἅμαξα ἐκύλισε πρὸς Παρισίους.

Μείνασα μόνη ἡ κυρία Βερνιὲ μετὰ τοῦ κυρίου Γερβουὰ τῷ ἐζήτησε συγγνώμην διότι τὸν ἔκαμε νὰ περιμένῃ καὶ διὰ τοῦ κήπου εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς οἰκίας σοβαρᾶς ὄψεως καὶ λίαν ἁπλῆν.

Ἡ κυρία Βερνιὲ ἡλικίας πεντήκοντα ἓξ ἐτῶν, ὀλίγον ὑψηλή, ἰσχνή, ὕφους γλυκέως εἶχε λευκὴν κόμην. Ἐφαίνετο κράσεως φιλασθένου, ὅπως ὁ υἱός της Ἀββᾶς Ὀνέζιμος, ὅστις οὐδέποτε εἶχεν ἀσθενήσει.

Οἱ τρόποι της ὀλίγον μεμετρημένοι ἐπρόδιδον γυναῖκα τοῦ κόσμου, καὶ τὸ φαιὸν βλέμμα της πλῆρες γλυκύτητος ἀντηνάκλα καλοσύνην καὶ νοημοσύνην οὐ τὴν τυχοῦσαν.

Θὰ ἔρχησθε βεβαίως νὰ μοὶ φέρητε τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Γερβουά.

Μάλιστα, κυρία, προσέθηκεν ὁ νέος.

Σᾶς φέρω χρήματα. Καὶ λυποῦμαι σχεδὸν τώρα.

Διατί τοῦτο;

Βλέπω ὅτι ἡ ὑπηρέτριά σας ἀνεχώρησε καὶ θὰ ἦναι ἀσύνετον νὰ μείνητε μόνη εἰς τὴν ἐξοχήν.

Ὦ! Πρόκειται περὶ ὀλίγων ἡμερῶν καὶ ἔπειτα δὲν σκέπτομαι νὰ κρατήσω ἐπὶ πολὺ τὸ χρῆμα τοῦτο παρ' ἐμοί. Θὰ τὸ τοποθετήσω ἐπωφελῶς. Λοιπὸν ὁ κύριος Γερβουὰ ἔλαβεν ἤδη τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐκποιηθέντων χρημάτων μου;

Νομίζω, κυρία· ἰδοὺ μάλιστα ἐπιστολὴ ἐξηγοῦσα τὰ πάντα.

Τῷ ὄντι, προσέθηκεν ἡ κυρία Βερνιὲ ἀναγνοῦσα τὴν σημείωσιν τοῦ συμβολαιογράφου. Ἔχετε νὰ μοὶ διαβιβάσητε 327,122 φράγκα, δι' ἃ θὰ σᾶς δώσω ἐξόφλησιν.

Ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις τῆς παραλαβῆς. Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ ὑπογράψητε.

Ὁ Ἀρμάνδος ἐξέβαλε χαρτοφυλάκιον ἐκ τοῦ θυλακίου του, ἠνέῳξεν αὐτὸ καὶ ἐξέτεινεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τὸν φάκελλον τῶν τραπεζικῶν γραμματίων.

Θελήσατε νὰ βεβαιώσητε, κυρία, προσέθηκε. Τὸ ποσὸν ἀξίζει τὸν κόπον.

Στιγμιαία σιγὴ ἐπεκράτησε μεταξὺ τῶν δύο προσώπων.

Ἡ κυρία Βερνιὲ ἀπηρίθμησε μετ' ἐπιστασίας.

Ὁ λογαριασμὸς εἶναι ἀκριβής. Ἐπιτρέψατε νὰ κλειδώσω ἀμέσως αὐτὸ τὸ χρῆμα. Εἶναι ὅλη μου ἡ περιουσία. Ἡ γραῖα ἠγέρθη.

ἡρώων θέλουσι περιληφθῇ εἰς τὰ αὐτὰ μετὰ τῶν χαρτῶν τεύχη. Εἰκόνες καὶ βιογραφίαι θέλουσι δημοσιευθῇ ἐν ἰδίῳ τεύχει.

Τὸ πατριωτικώτατον τοῦτο τοῦ κ. Πετρῶφ ἔργον συνιστῶμεν καὶ πάλιν θερμῶς ταῖς κκ. ἀναγνωστρίαις ἡμῶν. Συνδρομὴ προπληρωτέα δρ. 25. μετὰ τὴν ἔκδοσιν δρ. 35.

ΚΛΕΙΩ. Περιεχόμενα τοῦ ἀρ. 6 : Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Φρειδερῖκος ὁ Γ'. μετ' εἰκόνος.— Ἡ Βασιλὶς Λουΐζα παρὰ τὸ λίκνον τοῦ πρίγκηπος Γουλιέλμου (ὡραιοτάτη εἰκών.) Γουλιέλμος ὁ Α'. εἰκών.— Ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν (ὑπὸ Εὐγενείου Ζωμαρίδου) Ἡ Προσευχή μου (ὑπὸ Ἀρ. Προβελεγίου).— Σαπφώ.— Ἡ μέχρι μέσου ἱστοῦ καταβίβασις τῆς αὐτοκρατορικῆς σημαίας (εἰκών).— Ὁ καθεδρικὸς Ναὸς τοῦ Βερολίνου· (εἰκών).— Τὸ Μαυσωλεῖον τοῦ Αὐτοκράτορος ἐν Σαρλοτεμβούργ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον. Α. Μ. Ὀδησσόν. Ἐπεθύμουν λοιπὸν αἱ γραῖαι κόραι νὰ τονίσωμεν θρηνωδίας ὑπὲρ αὐτῶν ἢ νὰ τὰς ἀποθαρρύνωμεν ; Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι παρ' αὐτῶν καὶ μόνον ἐξαρτᾶται ἡ βελτίωσις τῆς θέσεώς των.—Καν Μ. Θ. Λαμίαν. Ἐλήφθη· διεύθυνσις τροποποιεῖται.—Κον Τρ. Κ. Κ)πολιν. 30 ἀποδείξεις ἀπεστάλησαν. Νέαι ἀποσταλήσονται προσεχῆ ἑβδομάδα· γράφομεν.—Κον Δ. Δ. Ὀδησσόν.— Δέκα πέντε ρούβλ. ἐλήφθησαν. Συμμορφοθῶμεν ὁδηγίαις σας. Γράφομεν. - Καν Θ. Μ. Σύρον. Δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ μετατρέψωμεν τὴν Ἐφημερίδα μας εἰς φύλλον συρμοῦ. Καλὸν εἶναι νὰ ἀσχολῶνται αἱ Κυρίαι μας μᾶλλον εἰς μελέτας χρησίμους καὶ πρακτικὰς ἢ ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ τοῦ συρμοῦ.—Καν Δ. Οἰ. Αἴγιον. Πάντα ταῦτα ἐτέθησαν ἐπὶ τοῦ τάπητος παρ' ἡμῶν. Ἡμεῖς πράττομεν ὅ,τι δυνάμεθα. Ἐργασθῆτε καὶ αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀναλόγως.—Κον Κ. Γ. Γαλάζιον Γ. Ε. Μ. Εἶναι παλαιὸς συνδρομητής.—Καν Ε. Μ. Πάτρας. Φύλλα ἀποστέλλονται τακτικῶς.—Κον. Θ. Γ. Κ. Ζάκυνθον. Δημοσιευθήσεται.—Καν Μ. Κ. Πάτρας. Ἐὰν δὲν ἀφίσητε ἐπισκεπτήριον, ἡ ἐπίσκεψίς σας δὲν λογίζεται. Μεταξὺ φίλων αἱ ἐπισκέψεις δὲν μετροῦνται.—Καν. Θ. Δ. Κ)πολιν. Βεβαίως φέρουσι μέλαιναν μεταξίνην ἐσθῆτα εἰς γάμον.—Καν Μ. Κ. Χίον. Μετ' εὐγνωμοσύνης ἀποδεχόμεθα πάντοτε συνταγὰς καὶ συμβουλὰς χρησίμους καὶ πρακτικάς. Γράψετε πῶς κατασκευάζεται γλυκὸν λεμονάκια. Καν Ε. Γ. Ἀθήνας. Ἡ σκωρία τῶν ἐσωρρούχων ἀφαιρεῖται ἐὰν βρέξητε τὰς κηλῖδας ταύτας δι' ὀξέως λεμονίου καὶ ἐπ' αὐτῶν θέσητε τεμάχιον χαλκοῦ ἰσχυρῶς πεπυρακτωμένου.—Καν. Αἰ. Μ. Κάϊρον. Εἰς γεῦμα ἢ ἐσπερίδα διδομένην παρ' ὑμῶν αἱ θυγατέρες σας κατέχουσι τὴν τελευταίαν θέσιν. Ἐὰν ἡ ἐσπερὶς εἶναι χορευτικὴ αὗται χορεύουσιν ὅταν πεισθῶσιν ὅτι ὅλαι αἱ κεκλημέναι Κυρίαι ἐχόρευσαν.—Καν Στ. Κ. Τῆνον. Μετὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ μακροῦ σαλίου. Φέρει πάντοτε μέλαν φόρεμα καὶ μέλανα ἐξαρτήματα. Περιτραχήλιον ὅμως λευκόν. Τὸ θέρος ὡς ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ καύσωνος δύναται νὰ φέρῃ κατ' οἶκον τοὐλάχιστον λευκὸν ἐκ βατίστης ἢ τσίτινον φόρεμα. Τὸ λευκὸν εἶναι ἐπίσης πένθιμον ὅσον καὶ τὸ μέλαν. Ἀποδείξεις ἀποστέλλονται. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενεῖς προσπαθείας.—Καν Α. Σ. Γιούργεβον. Συμμορφωθῶμεν ὁδηγίαις σας.—Δικαίῳ. Ἀπαντῶμεν μόνον εἰς τοὺς ἐρωτῶντας εὐγενῶς.—Καν Ι. Α. Θεραπειά. Ἀποστέλλονται τακτικώτατα. Δὲν ἐλάβομεν προγενεστέραν ἐπιστολήν.—Καν Κ. Κ. Μασσαλίαν. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ κατάλογον νέων συνδρομητριῶν. Ἀποστέλλομεν ἡμερολόγιον.—Καν Σ. Ξ. Σμύρνην. Ἀπεστάλησαν, εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ ὑποστήριξιν.—Καν Α. Κ. Σύρον, Ε. Κ. Θήβας, Μ. Ν. Λαμίαν, Β. Β. Βελεστῖνον, Ε. Α. Βῶλον, Δ. Μ. Μακρυνίτσα, Σ. Κ. Λάρισσαν, Β. Οἰ. Τρίκκαλα, Σ. Σ. Γαστούνην. Ἐλήφθησαν. Ἀπεστάλησαν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Δηλητηριάσεις ἐκ μυάκων (μιδίων). Πρέπει μεγάλην προσοχὴν νὰ δίδῃ τις εἰς τὰς ἐκ μυάκων στομαχικὰς διαταράξεις.

Ἐπιστημονικῶς ἀπεδείχθη ὅτι ἄνθρωποι φαγόντες μύακας ἠσθάνθησαν μετὰ 5 ἢ 6 ὥρας πάντα τὰ συμπτώματα τῆς δηλητηριάσεως. Τὸ δὲ θανατηφόρον ἀποτέλεσμα ἐπῆλθε μετὰ 8 ἢ καὶ δέκα ἡμέρας. Ἀνάγκη λοιπὸν ὅπως οἱ τρώγοντες μύακας καὶ μετὰ ταῦτα αἰσθανόμενοι ἀδιαθεσίαν, δυσπεψίαν, διάθεσιν πρὸς ἔμετον, κεφαλαλγίαν, σκοτοδινίασιν καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀμέσως νὰ προσκαλῶσι τὸν ἰατρόν. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ νὰ λαμβάνωσιν ἐμετικόν τι.

Τὰ ἀνωτέρω ἃς λάβωσιν ὑπ' ὄψει αἱ ἀναγνώστριαι ἡμῶν, νῦν, ὅτε ἕνεκα τῆς νηστείας μεγάλη χρῆσις γίνεται μυάκων (μυδίων).

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διδάσκαλος πτυχιοῦχος Ἑλληνίς, γνωρίζουσα καλῶς τὴν Γαλλικήν, δυναμένη νὰ διδάξῃ καὶ τὰς δύο ταύτας γλώσσας, συνισταμένη δὲ θερμῶς καὶ παρὰ τῆς διευθύνσεως, ζητεῖ παραδόσεις ἢ εἰς σχολεῖον ἢ καὶ ἰδιαιτέρως εἰς οἰκίαν.

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόνμας.

Εἰς ὁρμαθὸν κλειδίων ἐξέλεξε τὸ μικρότερον καὶ δι' αὐτοῦ ἠνέῳξε γραφεῖον ὡραιοτάτου ρυθμοῦ καὶ λεπτοτάτης ἐργασίας.

Ὁ γραμματεὺς ὠχρὸς καὶ ὑποβλέπων αὐτὴν δὲν ἔχανεν οὐδεμίαν τῶν κινήσεών της.

Ἐκ τοῦ γραφείου ἡ κυρία ἐξήγαγε μικρὸν κιβώτιον ἐκ πολυτίμου ξύλου, ὅπερ ἐναπέθηκεν ἐπὶ τῆς τραπέζης. Ἐκεῖ ἐνέκλεισε τὰ χαρτονομίσματα καὶ τὸν χρυσόν, ἅπασαν δηλ. τὴν περιουσίαν της.

Καλῶς ἐσκέπτετο ὁ νέος. Ὁ Πέτρος Δαρτουὰ δὲν θὰ παραπονεθῇ διὰ τὰς ἀνεπαρκεῖς πληροφορίας μου.

Τὸ κιβώτιον ἐκλειδώθη, ἐτοποθετήθη ἐντὸς τοῦ γραφείου, ὅπερ ἡ κυρία Βερνὶὲ διπλῶς ἐκλείδωσε.

Δὲν ἔμενε πλέον παρὰ νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἀπόδειξιν, ὅπερ καὶ ἔπραξε γράψασα κάτωθι τοῦ ἐγγράφου.

Πιστοποιεῖται ἡ κάτωθι ὑπογραφή.

: *Χήρα, Βασίλικη Βερνὶὲ*

Ὑπερευχαριστῶ, προσέθηκεν ὁ Ἀρμάνδος, ἀφοῦ ἐβεβαιώθη ὅτι ἡ ὑπογραφὴ ἦν τακτική. Σᾶς βεβαιῶ προσέθηκε χαριέντως μειδιάσας, ὅτι εἶμαι μᾶλλον ἐπαναπαυμένος φέρων τὴν μικρὰν σημείωσιν ταύτην παρὰ τὸ μεγάλον αὐτὸ ποσόν.

Σᾶς πιστεύω, κύριε, καὶ ἐννοῶ τὴν θέσιν σας. Λοιπὸν τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῆς πωλήσεώς δὲν εἶναι ἀκόμη ἕτοιμα.

Ὄχι, κυρία ;

Ὁ κύριος Γερβουὰ θὰ σᾶς τὰ ἀποστείλῃ ἅμα ὡς ἑτοιμασθῶσι.

Ὁ Ἀρμάνδος ἐχαιρέτησε καὶ ἐξῆλθε συνοδευθεὶς ὑπὸ τῆς γραίας κυρίας μέχρι τῶν κιγκλίδων, ἃς ἔκλεισε κατόπιν αὐτοῦ. Ἅπαξ ἐλεύθερος ἐξήγαγε τὸ ὡρολόγιόν του. Ἓξ παρὰ τέταρτον ἐψυθήρισε. Ὁ Δαρτουὰ θὰ μὲ περιμένῃ ἀνυπομόνως. Τί ἁπλούστερον τοῦ ἐκβιασμοῦ τοῦ γραφείου καὶ τῆς ὑπεξαιρέσεως τοῦ κιβωτίου. Ναί, ἀλλὰ αὐτὴ εἶναι ἐκεῖ. Αὐτὸ δὲν ἐνδιαφέρει ἐμέ! Ἐλαφρὰ ἀνατριχίασις τὸν κατέλαβε, ἔσπευσε τὸ βῆμα, ὅπως προφθάσῃ τὸ τραῖνον τῶν 6 καὶ ἐπανέλθῃ εἰς Παρισίους.

XIV.

Κυνηγὸς καὶ Κυνήγιον.

Εἴπομεν, ὅτι ὁ Ροβέρτος Βρικὲ παρεμόνευε ὑπὸ τοὺς κιόνας τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου, ἐξ οὗ δὲν ἔχανε τὰ διαβήματα τοῦ Ὀνεζίμου Βερνιέ.

Ὁ Ὀνέζιμος ἐδίδασκε τὴν κατήχησιν εἰς τοὺς μικροὺς τῆς ἐνορίας παῖδας μετὰ πρωτοφανοῦς ὑπομονῆς καὶ γλυκύτητος, τοῦθ' ὅπερ καὶ αὐτὸς ὁ Ροβέρτος ἐθαύμαζε.

Ἄλλως τὸ ὕφος τοῦ ἀββᾶ ἐνέφενεν ἀσκητικὸν ἄνδρα, ἀπηλλαγμένον προλήψεων καὶ φανατισμοῦ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐκτάκτου πνεύματος.

Ἐν πρώτοις θὰ ἔλεγέ τις. «Ἰδοὺ εἷς ἀπόστολος».

(ἀκολουθεῖ)